

Spöken.

Här var i Brönnestad ett ställe, som de kallade för Palmahusen. Där var spöken. De gick in och riste en grebba, som tjänade där, och ville aldrig vara av henne. Så var där en, som hette Påvel, som talte med grebban och sade, att han skulle gå dit en dag. Han gick dit med Palma-Nilsson, som hade stället. De satt och pratade länge, och klockan blev 12, men de förnam ingenting. Då sade han till Palm-Nilsson att han gott kunde gå och lägga sig. Det gjorde han, och han släckte ljuset. Men då kom det på Påvel, och det krama honom alldeles ryseligt, ända tills han kunde säga till Palma-Nilsson att tända ljuset igen. Då blev han fri. - Palma-Nilsson blev visst hjälpt av Mölle-Jinsen. Han fick något av honom och skulle sätta under dörrskammeln, och sedan skulle det bli borta i 50 år.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3005

Skane
Brönnestad sv.

- 2 - Uppt. av Albert Bergström
1931.

Kloka.

Det var en präst i Brönnestad, som alltid brukade gå ut till kyrkan om kvällarna. Det var en dräng, som skulle försöka skrämma honom och tog på sig ett lakan och ställde sig vid kyrkogårdsporten. När prästen fick se honom, sade han: Är du en god ande skall du vika, och är du en ond, skall du också vika. Och så manade han ner honom i gatan. Men när drängen var till hälften nere, erkände han, vem han var, men prästen sade, att nu var det för sent, och så gick han in i kyrkan och tog en bok och lade på hans huvud, och sedan sjönk han ner. Det är därför gatan kallas "drängagatan".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3005

Samme präst, som manade ner drängen i gatan, hade en gång varit i Mattered. Han var på väg hem. Rätt som det var flög ena hjulet av vagnen. Han satte på det igen, men det flög av för andra gången och för tredje gången. Då manade han Goenisse till att hålla axeln uppe och springa vid sidan av vagnen ända till Brönnestad. Han hade brått, för han sade, att han hade ett liv att rädda. När han kom till bron över ån i Brönnestad, stod där ett fruntimmer och skulle hoppa i vattnet, men han fick henne att låta bli, och sedan manade han Goenisse ner i hölen. Då skall den onde ha sagt, att prästen inte skulle miltna förrän domedag, och hår och skägg skulle växa på honom.

De sade, att för vart prästbyte skulle den prästen klädas om, för annars blev där oroligt i prästgården.

Bröllopsorakel.

De skulle kunna få se, vad för en de skulle bli gifta med, om de kunde vara "tiandes" en hel dag; sedan om natten så kom den till dem, som de skulle gifta sig med. De brukade sätta fram ett glas vatten och ett glas brännvin för att se om han skulle bli nykter och skötsam eller en fyllehund. Tog han brännevinet, var han glad vid fylle. - Det var en, som satt så uppe en natt. Hon hade slagit diskvatten i det ena glaset, och där var brännvin i det andra. Men när karlen kom, ville han inte ta av brännevinet utan tog diskvattnet och drack, fast han frynte illa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3005

Jul.

Om jularna brukade de springa omkring och "måga" till folk. Där som de var ovänner med folket på gården "mågade" de in gödseln, annars ut.

I min hembygd, Hässlunda i Hälsingborgstrakten, sprang de omkring och kastade in julklappar. De brukade vara inlindade i papper, och så var där skrivet, vem som skulle ha dem. Den som kastat in en julklapp, skulle springa och gömma sig. - När jag tjänste i Ramlösa, var där en, som kastade in en julklapp till kokerskan, men hon ville inte veta av den fästemannen, utan nyårsafton var hon av och kastade in den till honom igen.

Vid julagång skulle de gå till ett par tre huvudkyrkor. Då skulle de kunna få se, hurudan grödan skulle bli, vem de skulle gifta sig med och annat.